

Ти не можеш мене покарати

Василь Симоненко

Ти не можеш мене покарати
Блискавками з-під милих брів,
Бо тебе я навіки втратив.
Ще до того, як вперше стрів.

Ти не можеш мене любити,
Ненавидіть не можеш теж –
Ти прийдеш, як гаряче літо,
Тільки грозами обпечеш.

Через теплі зелені трави
Поведе тебе в далеч путь.
Та за мною лишиться право
До кінця тобі вірним бути.

Дні і ночі думать про тебе
Виглядати тебе щомить –
Лиш для цього, їй-богу,
Тричі треба на світі жить!